

Τριώδιον

Τῇ Πέμπτῃ Ε' Ἑβδομάδος εἰς τὸν
Ὁρθρον.

Ἦχος δ'. Τῇ Πέμπτῃ Πρωΐ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ
πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
ἔδεται.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Πρόσθεσ ἀντοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθεσ ἀντοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Τοῦ Ὁρολογίου ---

ᾠμοὶ Τριαδικοί

Ἦχος δ'.

Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ σέ,
Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου
Πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες,
λέγομεν Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός
ἡμῶν. Πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων σῶσον
ἡμᾶς.

Δόξα.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν
οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ
τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερόμεν σοι

Ἀγαθέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός ἡμῶν.
Πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν,
προσφέρειν, οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον τολμῶντες,
λέγομεν Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός
ἡμῶν. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 8. Καὶ ἐνθὺς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα, τοὺς Μαθητάς
σου Χριστέ, ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, ἐν τῷ
κηρύγματι, ψυχὰς καταυγάζοντας, πλάνην
τὴν τῶν εἰδώλων, δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας,

δόγμασιν εὐσεβείας, καταλάμπας τὸν κόσμον. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς Μωϋσῆς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, διὰ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς ὁδηγήσας, τῇ δεξιᾷ σου Δέσποτα βυθίσας Φαραώ, οὕτως ἐν τοῖς θαύμασιν, οἱ σοφοὶ Μαθηταί σου, τὴν θάλασσαν διέρρηξαν, τῆς πικρᾶς ἀθεΐας, καὶ τὸν λαὸν ὠδήγησαν πρὸς σέ, ἄναρχε Λόγε, καὶ μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος δ'.

Σταυρῷ ὀπλισάμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦντες, νέμουνσι τὰς ἰάσεις, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνη· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός

οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστάσιαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ**
Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων

Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν
ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. **(ιβ')**

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδιὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω
αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου καὶ ὑψώσω
αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. **(δὶς)**

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πόθεν ἄρξομαι θρηνεῖν, τὰς τοῦ
ἀθλίου μου βίου πράξεις; ποίαν ἀπαρχήν,
ἐπιθήσω Χριστέ, τῇ νῦν θρηνωδίᾳ; ἀλλ'
ὥς εὐσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων
ἄφεςιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δεῦρο τάλαινα ψυχῇ, σὺν τῇ σαρκί
σου τῷ πάντων Κτίστη, ἐξομολογοῦ καὶ
ἀπόσχου λοιπόν, τῆς πρὶν ἀλογίας, καὶ
προσάγαγε Θεόν, ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, τῇ παραβάσει
παραζηλώσας, ἔγνω ἐμαυτόν, γυμνωθέντα

Θεοῦ, καὶ τῆς αἰδίου, βασιλείας καὶ τρυφῆς,
διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οἶμοι τάλαινα ψυχῇ! τί ὠμοιώθης τῇ
πρώτῃ Εὐᾶ; εἶδες γὰρ κακῶς, καὶ ἐτρώθης
πικρῶς, καὶ ἤψω τοῦ ξύλου, καὶ ἐγεύσω
προπετῶς, τῆς παραλόγου βρώσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀντὶ Εὐᾶς αἰσθητῆς, ἢ νοητῇ μοι
κατέστη Εὐᾶ, ὁ ἐν τῇ σαρκί, ἐμπαθὴς
λογισμός, δεικνὺς τὰ ἡδέα, καὶ γευόμενος
ἀεὶ, τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδέμ, προεξεργίφη ὡς
μὴ φυλάξας, μίαν σου Σωτῆρ, ἐντολὴν ὁ
Ἀδάμ, ἐγὼ δὲ τί πάθω, ἀθετῶν διαπαντός τὰ
ζωηρά σου λόγια;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν τοῦ Κάϊν ὑπελθών, μαιφονίαν
τῇ προαιρέσει, γέγονα φονεύς, συνειδότε
ψυχῆς, ζώσας τὴν σάρκα, καὶ στρατεύσας
κατ' αὐτῆς, ταῖς πονηραῖς μου πράξεσι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῇ τοῦ Ἀβελ Ἰησοῦ, οὐχ ὠμοιώθην
δικαιοσύνη, δῶρά σοι δεκτά, οὐ προσήξα
ποτέ, οὐ πράξεις ἐνθέους, οὐ θυσίαν
καθαράν, οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ Κάϊν καὶ ἡμεῖς, ψυχὴ ἀθλία
τῷ πάντων Κτίστη, πράξεις ὀυπαράς,
καὶ θυσίαν ψεκτὴν, καὶ ἄχρηστον βίον,
προσηγάγομεν ὁμοῦ· διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν πηλὸν ὁ κεραμεύς, ζωπλαστήσας
ἐνέθηκάς μοι, σάρκα καὶ ὀστά, καὶ πνοὴν
καὶ ζώην. Ἀλλ' ὦ Ποιητά μου, Λυτρωτά μου
καὶ Κριτὰ μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξαγγέλλω σοι Σωτῆρ, τὰς ἁμαρτίας
ἃς εἰργασάμην, καὶ τὰς τῆς ψυχῆς, καὶ
τοῦ σώματός μου πληγὰς, ἃς μοι ἔνδον,
μιαιφόνοι λογισμοί, ληστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ ἡμαρτον Σωτῆρ, ἀλλ' οἶδα ὅτι
φιλάνθρωπος εἶ, πλήττεις συμπαθῶς, καὶ
σπλαγχνίζῃ θερμῶς, δακρύνοντα βλέπεις,
καὶ προστρέχεις ὡς Πατὴρ, ἀνακαλῶν τὸν
Ἄσωτον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐρριμμένον με Σωτῆρ, πρὸ τῶν θυρῶν
σου καὶ ἐν τῷ γήρει, μὴ με ἀπορρίψης
εἰς Αἶδου κενόν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους, ὡς
φιλάνθρωπός μοι δός, παραπτωμάτων
ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ λησταῖς περιπεσών, ἐγὼ ὑπάρχων
τοῖς λογισμοῖς μου, ὅλως ὑπ' αὐτῶν
τετραυμάτισμαι νῦν, ἐπλήσθην μωλώπων,
ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστάς, Χριστὲ Σωτῆρ
ιάτρευσον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰερεὺς με προῖδών, ἀντιπαρῆλθε, καὶ
ὁ Λευΐτης, βλέπων ἐν δεινοῖς, ὑπερεῖδε
γυμνόν, ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας, ἀνατείλας
Ἰησοῦς, σὺ ἐπιστάς με οἰκτεῖρον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων πάντων τὰς ἁμαρτίας, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μετανοίας ὁ καιρὸς, προσέρχομαί σοι τῷ Πλαστοργῷ μου· Ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ βδελύξη με Σωτήρ, μὴ ἀπορρίψης τοῦ σοῦ προσώπου, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἐκούσια Σωτήρ, καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματά μου, καὶ τὰ φανερά, καὶ κρυπτά καὶ γνωστά, καὶ ἄγνωστα πάντα, συγχωρήσας ὡς Θεός, ἰλάσθητι, καὶ σῶσόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ νεότητος Σωτήρ τὰς ἐντολάς σου ἐπαρυσάμην, ὅλον ἐμπαθῶς, ἀμελῶν ῥαθυμῶν, παρῆλθον τὸν βίον· διὸ κράζω σοι Σωτήρ, καὶ ἐν τῷ τέλει, σῶσόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, καταναλώσας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔρημός εἰμι ἀρετῶν εὐσεβῶν, λιμώττων δὲ κράζω. ὁ ἐλέους χορηγός, προφθάσας σύ με οἰκτεiron.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σοὶ προσπίπτω Ἰησοῦ. Ἡμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ'

ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός Θεός, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὁρμάς, ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινὰ, σῶσόν με Παντοδύναμε

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σύ μοι δίδου φωταυγῇ, ἐκ θείας ἄνωθεν προμηθείας, χάριν ἐκφυγεῖν, τῶν παθῶν σκοτασμόν, καὶ ἄσαι προθύμως, τοῦ σοῦ βίου τὰ τερπνὰ, Μαρία διηγήματα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑποκύψασα Χριστοῦ, τοῖς θείοις νόμοις, τούτῳ προσῆλθες, τὰς τῶν ἡδονῶν ἀκαθέκτους ὁρμάς, λιποῦσα καὶ πᾶσαν, ἀρετὴν πανευλαβῶς, ὡς μίαν ἐκατέρωθωςας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκεσίαις σου ἡμᾶς, Ἀνδρέα ῥῦσαι παθῶν ἀτίμων, καὶ τῆς βασιλείας, νῦν Χριστοῦ κοινωνούς, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ, ἀνυμνοῦντάς σε κλεινέ, ἀνάδειξον δεόμεθα.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ὑπερούσιε Τριάς, ἢ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνοῦντων, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς Δέσποινα ἀγνή, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὡδὴ β'. Ὁ Εἰσμός.

Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ
ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί,
ἐπιδημήσαντα. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, γῇ
ἐνωτίζου φωνῆς, μετανοούσης Θεῷ, καὶ
ἀνυμνούσης αὐτόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσχεσ μοι, ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ μου, ἰλέψ
ὄμματί σου, καὶ δέξαι μου, τὴν θερμὴν
ἐξομολόγησιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους,
μόνος ἡμάρτηκά σοι, ἀλλ' οἴκτειρον ὡς
Θεός, Σῶτερ τὸ ποίημά σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζάλη με, τῶν κακῶν περιέχει,
εὐσπλαγχνε Κύριε, ἀλλ' ὡς τῷ Πέτρῳ κἄμοί,
τὴν χεῖρα ἔκτεινον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα, τὰ τῆς πόρνης οἰκτίρμον,
κἄγὼ προβάλλομαι. Ἰάσθητί μοι Σωτὴρ, τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαύρωσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, ταῖς
τῶν παθῶν ἡδοναῖς, καὶ ὅλως ὅλον τὸν
νοῦν, χοῦν ἀπετέλεσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διέρρηξα, νῦν τὴν στολὴν μου τὴν
πρώτην, ἣν ἐξυφάνατό μοι, ὁ Πλαστοργός
ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνδεδυμαι, διερρηγμένον χιτῶνα, ὃν
ἐξυφάνατό μοι, ὁ ὄφρις τῇ συμβουλῇ, καὶ
καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσέβλεψα, τοῦ φυτοῦ τὸ ὠραῖον, καὶ
ἠπατήθην τὸν νοῦν, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός,
καὶ καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐτέκταινον, ἐπὶ τὸν νῶτόν μου πάντες,
οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κακῶν, μακρύνοντες κατ'
ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀπώλεσα, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, καὶ
τὴν εὐπρέπειάν μου, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός,
καὶ καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέρραψε, τοὺς δερματίνους χιτῶνας,
ἡ ἁμαρτία κἄμοί, γυμνώσασά με τῆς πρίν,
θεοῦφάντου στολῆς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Περίκειμαι, τὸν στολισμὸν τῆς
αἰσχύνης, καθάπερ φύλλα συκῆς, εἰς
ἐλεγχον τῶν ἐμῶν, αὐτεξουσίῶν παθῶν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐστόλισμαι, κατεστιγμένον χιτῶνα, καὶ
ἡμαγμένον αἰσχροῦς, τῇ ῥύσει τῆς ἐμπαθοῦς,
καὶ φιληδόνου ζωῆς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα,
καὶ κατερρύπωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Σωτῆρ, καὶ
καθ' ὁμοίωσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὑπέπεσα, τῇ τῶν παθῶν ἀλγηδόνι, καὶ
τῇ ἐνύλῳ φθορᾷ, καὶ ἔνθεν νῦν ὁ ἐχθρός,
καταπιέζει με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλοῦλον, καὶ φιλοκτήμονα βίον, τῆς
ἀκτησίας Σωτῆρ, προκρίνας νῦν τὸν βαρύν,
κλοιὸν περικείμεαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκόσμησα, τὸν τῆς σαρκὸς ἀνδριάντα,
τῇ τῶν αἰσχυρῶν λογισμῶν, ποικίλῃ
περιβολῇ, καὶ κατακρίνομαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς ἔξωθεν, ἐπιμελῶς εὐκοσμίας,
μόνης ἐφρόντισα, τῆς ἔνδον ὑπεριδῶν,
Θεοτυπώτου σκηνηῆς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μορφώσας μου, τὴν τῶν παθῶν
ἀμορφίαν, ταῖς φιληδόνοις ὀρμαῖς,
ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ τὴν ὠραιότητα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέχρωσα, τῆς πρὶν εἰκόνοσ τοῦ κάλλος,
Σῶτερ τοῖς πάθεσιν, ἀλλ' ὡς ποτὲ τὴν
δραχμὴν, ἀναζητήσας εὐρέ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ὥσπερ ἡ Πόρνη βοῶ σοι,
μόνος ἡμάρτηκά σοι, ὡς μύρον δέχου Σωτῆρ
κάμου τὰ δάκρυα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡλίσθησα, ὡς ὁ Δαυῖδ ἀκολάστως, καὶ
βεβορβόρωμαι, ἀλλ' ἀποπλύναις καὶ μέ,
Σωτῆρ τοῖς δάκρυσί μου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰλάσθητι, ὡς ὁ Τελώνης βοῶ σοι· Σῶτερ
ἰλάσθητί μοι· οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐξ Ἀδάμ, ὡς
ἐγὼ ἤμαρτέ σοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ δάκρυα, οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω, οὐδὲ
κατάνυξιν, αὐτός μοι ταῦτα Σωτῆρ, ὡς Θεός
δώρησαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν θύραν σου, μὴ ἀποκλείσῃς μοι
τότε, Κύριε, Κύριε, ἀλλ' ἀνοιξόν μοι αὐτὴν
μετανοοῦντί σοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλάνθρωπε, ὁ θέλων πάντας σωθῆναι,
σὺ ἀνακαλέσάί με, καὶ δέξαι ὡς ἀγαθός,
μετανοοῦντά με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνώτισαι, τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς
μου, καὶ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, προσδέχου
τοὺς σταλαγμοὺς· Κύριε σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Τριαδικόν.

Ἐνα σε, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Θεὸν
ἀπάντων ὑμνῶ, τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν,
καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἀχραντε, Θεοτόκε Παρθένε μόνη
πανύμνητε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι
ἡμᾶς.

Εἰρμὸς ἑτερος.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ μάννα
ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας,

πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ
μόνῃ δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ἐνωτίζου
ψυχὴ μου, τοῦ Κυρίου βοῶντος, καὶ
ἀποσπᾶσθητι τῆς πρώην ἁμαρτίας, καὶ
φοβοῦ ὡς δικαστὴν, καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τίνι ὡμοιώθης, πολυαμάρτητε ψυχὴ;
οἵμοι τῷ πρώτῳ Κάϊν, καὶ τῷ Λάμεχ ἐκείνῳ,
λιθοκτονήσασα τὸ σῶμα κακουργίας, καὶ
κτείναςα τὸν νοῦν, ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου, παραδραμοῦσα
ὦ ψυχὴ, τῷ Σῇθ οὐχ ὡμοιώθης, οὐ τὸν Ἐνῶς
ἐμιμήσω, οὐ τὸν Ἐνῶχ τῇ μεταθέσει, οὐ τὸν
Νῶε, ἀλλ' ὥφθης πενιχρά, τῆς τῶν δικαίων
ζωῆς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μόνῃ ἐξήνοιξας, τοὺς καταρράκτας
τῆς ὀργῆς, τοῦ Θεοῦ σου ψυχὴ μου, καὶ
κατέκλυσας πᾶσαν, ὡς γῆν τὴν σάρκα, καὶ
τὰς πράξεις, καὶ τὸν βίον, καὶ ἔμεινας ἐκτός,
τῆς σωστικῆς Κιβωτοῦ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄνδρα ἀπέκτεινα, φησὶν, εἰς μώλωπα
ἐμοί, καὶ νεανίσκον εἰς τραῦμα, Λάμεχ
θρηνῶν ἐβόα· σὺ δὲ οὐ τρέμεις ὦ ψυχὴ
μου, ῥυπωθεῖσα, τὴν σάρκα καὶ τὸν νοῦν,
κατασπιλώσασα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡ πῶς ἐξήλωσα, Λάμεχ τὸν πρώην
φονευτὴν, τὴν ψυχὴν ὥσπερ ἄνδρα, τὸν
νοῦν ὡς νεανίσκον, ὡς ἀδελφὸν δέ μου τὸ

σῶμα ἀποκτείνας, ὡς Κάϊν ὁ φονεὺς, ταῖς
φιληδόνοις ὁρμαῖς!

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πύργον ἐσοφίσω, οἰκοδομησά, ὦ ψυχὴ,
καὶ ὀχύρωμα πῆξαι, ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις,
εἰμὴ συνέχεεν ὁ κτίστης τὰς βουλὰς σου, καὶ
κατέαξεν εἰς γῆν, τὰ μηχανήματά σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τέτρωμαι, πέπληγμαι, ἰδοὺ τὰ βέλη
τοῦ ἐχθροῦ, τὰ καταστιζαντά μου, τὴν
ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἰδοὺ τὰ τραύματα, τὰ
ἔλκη, αἱ πηρώσεις, βοῶσι τὰς πληγὰς, τῶν
αὐθαιρέτων μου παθῶν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐβρεξε Κύριος, παρὰ Κυρίου πῦρ ποτέ,
ἀνομίαν ὀργῶσαν, πυρπολήσας Σοδόμων·
σὺ δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας τὸ τῆς γεέννης, ἐν ᾧ
μέλλεις ψυχὴ, συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνῶτε καὶ ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ
ἐρευνῶν καρδίας, καὶ κολάζων ἐννοίας,
ἐλέγχων πράξεις, καὶ φλογίζων ἁμαρτίας,
καὶ κρίνων ὀρφανόν, καὶ ταπεινὸν καὶ
πτωχόν.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦπλωσας χεῖράς σου, πρὸς τὸν
οἰκτίρμονα Θεόν, Μαρία ἐν ἀβύσσῳ,
κακῶν βυθιζομένη, καὶ ὡς τῷ Πέτρῳ
φιλανθρωπῶς χεῖρα βοηθείας, ἐξέτεινε τὴν
σὴν, ἐπιστροφὴν πάντως ζητῶν.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁλὴ προθυμία, πόθῳ προσέδραμες
Χριστῷ, τὴν πρὶν τῆς ἁμαρτίας, ὁδὸν
ἀποστραφεῖσα, καὶ ἐν ἐρήμοις ταῖς ἀβάτοις

τρεφομένη, καὶ τούτου καθαρῶς, τελοῦσα
θείας ἐντολάς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδωμεν ἰδωμεν, φιλανθρωπίαν ὧ ψυχῇ,
τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου· διὰ τοῦτο πρὸ
τέλους, αὐτῷ σὺν δάκρυσι, προσπέσωμεν
βοῶντες· Ἀνδρέου ταῖς λιταῖς, Σῶτερ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἀναρχε ἄκτιστε, Τριάς ἀμέριστε Μονάς,
μετανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα σῶσον,
σὸν εἰμι πλάσμα, μὴ παρίδης, ἀλλὰ φεῖσαι
καὶ ῥῦσαι, τοῦ πυρὸς τῆς καταδίκης με.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀχραντε Δέσποινα, Θεογεννήτορ ἡ
ἐλπίς, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ λιμὴν
τῶν ἐν ζάλῃ, τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην καὶ
Υἱόν σου, ἰλέωσαι κἄμοί, ταῖς ἱκεσίαις ταῖς
σαῖς.

Ὡιδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν
τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου
στερέωσον.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πῦρ παρὰ Κυρίου ποτέ, Κύριος
ἐπιβρέξας, τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν
κατέφλεξεν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰς τὸ ὄρος σῶζου ψυχῇ, ὥσπερ ὁ Ἀὐτ
ἐκεῖνος, καὶ εἰς Σηγῶρ προανασώθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῦγε ἐμπρησμόν ὧ ψυχῇ, φεῦγε
Σοδόμων καὶ σιν, φεῦγε φθορὰν θείας
φλογώσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Σωτήρ. Ἡμαρτόν
σοι ἀμέτρως, ἀλλ' ἄνες ἄφες μοι, ὡς
εὐσπλαγχνος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαρτόν σοι ὁ μόνος ἐγώ, ἡμαρτον ὑπὲρ
πάντας, Χριστέ Σωτήρ μὴ ὑπερίδης με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ζήτησόν με τὸν
ἄρνα, καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδης με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, σὺ εἶ ὁ
Πλαστοργός μου, ἐν σοὶ Σωτήρ
δικαιωθήσομαι.

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Τριαδικόν.

Ὡ Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, σῶσον ἡμᾶς ἐκ
πλάνης, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θεοδόχε γαστήρ· χαῖρε θρόνε
Κυρίου· χαῖρε ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰρμός ἑτερος.

Στερέωσον, Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου,
ὅτι ὁ μόνος Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι, σὲ τοῦ θανάτου
τὸν καθαιρέτην, καὶ βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου,
πρὸ τοῦ τέλους· Ἡμαρτον ἰλάσθητι σῶσόν
με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς ἐπὶ Νῶε Σωτήρ, ἡσεληγκότας
ἐμιμησάμην, τὴν ἐκείνων κληρωσάμενος,
καταδίκην, ἐν κατακλυσμῷ καταδύσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα Κύριε, ἡμάρτηκά σοι
ἰλάσθητί μοι· οὐ γάρ ἐστιν ὅς τις ἡμαρτεν,
ἐν ἀνθρώποις, ὃν οὐχ ὑπερέβην τοῖς
πταίσμασι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Χάμ ἐκείνον ψυχὴ, τὸν πατραλοῖαν
μιμησαμένη, τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκάλυψας,
τοῦ πλησίον, ὀπισθοφανῶς ἀνακάμψασα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σήμ, οὐκ ἐκληρώσω
ψυχὴ ἀθλία, οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν,
ὡς Ἰάφεθ, ἔσχες ἐν τῇ γῇ τῆς ἀφέσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ γῆς Χαρρὰν ἐξελθε, τῆς ἁμαρτίας
ψυχὴ μου, δεῦρο εἰς γῆν ῥέουσας ἀείζων,
ἀφθαρσίαν, ἣν ὁ Ἀβραὰμ ἐκληρώσατο.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἀβραὰμ ἤκουσας, πάλαι ψυχὴ μου
καταλιπόντα, γῆν πατρώαν, καὶ γενόμενον,
μετανάστην, τούτου τὴν προαίρεσιν
μίμησαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐν τῇ δρυϊ τῇ Μαμβρῇ, φιλοξενήσας ὁ
Πατριάρχης, τοὺς Ἀγγέλους ἐκληρώσατο,
μετὰ γῆρας, τῆς ἐπαγγελίας τὸ θήραμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσαὰκ τάλαινα, γνοῦσα ψυχὴ μου
καινὴν θυσίαν, μυστικῶς ὀλοκαρπούμενον,
τῷ Κυρίῳ, μίμησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσραὴλ ἤκουσας, νῆφε ψυχὴ μου
ἐκδιωχθέντα, ὡς παιδίσκης ἀποκύημα,
βλέπε μήπως, ὅμοιόν τι πάθης λαγνεύουσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῇ Ἄγαρ πάλαι ψυχὴ, τῇ Αἰγυπτία
παρωμοιώθης, δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν,
καὶ τεκοῦσα, νέον Ἰσμαήλ, τὴν αὐθάδειαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Ἰακώβ κλίμακα, ἔγνωσ ψυχὴ μου
δεικνυομένην, ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, τί
μὴ ἔσχες, βάσιν ἀσφαλῆ, τὴν εὐσέβειαν;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰερέα Θεοῦ, καὶ βασιλέα
μεμονωμένον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα,
τοῦ ἐν κόσμῳ, βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπίστρεψον στέναξον, ψυχὴ ἀθλία πρὶν
ἢ τοῦ βίου, πέρας λάβῃ ἢ πανήγυρις, πρὶν
τὴν θύραν κλείσῃ, τοῦ νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ γένῃ στήλη ἀλός, ψυχὴ στραφεῖσα
εἰς τὰ ὀπίσω, τὸ ὑπόδειγμα φοβεῖται σε, τῶν
Σοδόμων, ἄνω εἰς Σηγῶρ διασώθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν ἐμπρησμόν, ὥσπερ Λῶτ, φεῦγε
ψυχὴ μου τῆς ἁμαρτίας, φεῦγε Σόδομα καὶ
Γόμορρα, φεῦγε φλόγα, πάσης παραλόγου
ὀρέξεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι
ὅτε ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι,
πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν δέησιν Δέσποτα, τῶν σὲ
ὑμνούντων μὴ ἀπορρίψης, ἀλλ' οἰκτείρησον
φιλάνθρωπε, καὶ παράσχου, πίστει
αἰτουμένοις τὴν ἄφεσιν.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέχομαι κλύδωνι, καὶ τρικυμία Μῆτερ
πταισμάτων, ἀλλ' αὐτὴ με νῦν διάσωσον,
καὶ πρὸς ὄρμον, θείας μετανοίας εἰσάγαγε.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκέσιον δέησιν, καὶ νῦν Ὅσια
προσαγαγοῦσα, πρὸς τὴν εὐσπλαγχον
πρεσβεία σου, Θεοτόκον, ἀνοιξόν μοι θείας
εἰσόδους σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς σαῖς λιταῖς δώρησαι, κἀμοὶ τὴν
λύσιν τῶν ὀφλημάτων, ὦ Ἀνδρέα Κρήτης
Πρόεδρε, μετανοίας· σὺ μυσταγωγὸς γὰρ
πανάριστος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Μονὰς ἀπλὴ ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις ἡ
ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς
σῶσον, πίστει προσκυνούντας τὸ κράτος
σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ
Θεογεννήτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας,
ξένον θαῦμα! μείνασα Παρθένος
θηλάζουσα.

Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον, Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου,
ὅτι μόνος Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Φωστήρες θεαυγεῖς, τοῦ Σωτῆρος
αὐτόπται, φωτίσατε ἡμᾶς, τοὺς ἐν
σκότει τοῦ βίου, ὅπως ὡς ἐν ἡμέρᾳ, νῦν
εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, φέγγει τῆς
ἐγκρατείας, νυκτώδη πάθη ἀποδιώκοντες,
καὶ τὰ λαμπρὰ κατίδωμεν Χριστοῦ
Παθήματα χαίροντες.

Δόξα. **Ἔτερον.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν Αποστόλων δωδεκάς ἡ θεόλεκτος,
ἱκετηρίαν τῷ Χριστῷ νῦν προσάγαγε,
τὸ Νηστείας στάδιον πάντας διανύσαι,
τελοῦντας ἐν κατανύξει τὰς προσευχάς,
ποιοῦντας ἐν προθυμίᾳ τὰς ἀρετάς, ὅπως

οὕτω προφθάσωμεν, ἰδεῖν Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν, δόξαν αἶνον,
προσάγοντες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ Υἱὸν καὶ Λόγον,
ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ τεχθέντα,
Θεοτόκε ἰκέτευε σὺν τοῖς Ἀποστόλοις,
εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ εἰλικρινῇ, βραβεῦσαι,
καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ
τέλους συγχώρησιν, καὶ Βασιλείας οὐρανῶν,
δι' ἅκραν ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τοὺς δούλους
σου.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ δ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου
τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγκρατεῖα συζήσαντες, οἱ πεφωτισμένοι
Χριστοῦ Ἀπόστολοι, ἐγκρατείας τὸν καιρὸν
ἡμῖν, μεσιτεῖαις θεαῖς εὐμαρίζουσι.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Δωδεκάχορδον ὄργανον, μέλος
ἐκελάδησε τὸ σωτήριον, Μαθητῶν χορὸς ὁ
ἐνθεος, πονηρὰ συγγέων μελωδήματα.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος,
πᾶσαν τὴν ὑφήλιον κατηρδεύσατε, τὸν
αὐχμὸν ἀποδιώξαντες, τῆς πολυθεῖας
Παμμακάριστοι.

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν
ὑψηλοφρόνως πολιτευσάμενον, ἡ τεκοῦσα
τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν
Πάναγνε.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. δ'. Εἰσακήκος Κύριε, τὴν ἀκοήν.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀποστόλων ἡ πάνσεπτος, χοροστασία
τῷ πάντων Κτίστη, δυσωποῦσα
παρακλήθητι, ἐλεῆσαι ἡμᾶς τοὺς
ἀνευφημοῦντάς σε.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἐργάται ὑπάρχοντες, Χριστοῦ
Ἀπόστολοι πάντα Κόσμον θεῖω λόγῳ
γεωργήσαντες, προσηγάγετε καρποὺς αὐτῷ
πάντοτε.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀμπελῶν ἐγενήθητε, Χριστῷ τῷ
ὄντως ἡγαπημένῳ· τὸν γὰρ οἶνον τὸν
τοῦ Πνεύματος, ἐξεβλύσατε τῷ Κόσμῳ
Ἀπόστολοι.

Δόξα. Τριαδικόν.

ὑπεράρχιε σύμμορφε, πανσθενεστάτη
Τριάς ἁγία, Πάτερ Λόγε Πνεῦμα ἅγιον, Θεὸς
φῶς καὶ ζωὴ, φύλαττε τὴν ποιμνὴν σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, χαῖρε λυχνία
λαμπαδηφόρε, χαῖρε ὄρος ἁγιάσματος,
κιβωτὲ τῆς ζωῆς, Ἁγίων ἁγία σκηνή.

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ

Ὡιδὴ δ'. Ὁ Εἰσμὸς.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. (δίς)

Τροπάγια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδης, τὸ πλάσμα σου μὴ παρόψη Δικαιοκρίτα· εἰ καὶ μόνος ἡμαρτον ὡς ἄνθρωπος, ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον Φιλάνθρωπε, ἀλλ' ἔχεις ὡς Κύριος πάντων τὴν ἐξουσίαν, ἀφιέναι ἁμαρτήματα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος, ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, οὐχ ἐτοιμάζῃ. Ὁ καιρὸς συντέμνει, διανάστηθι, ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ Κριτὴς ἐστίν, ὡς ὄναρ, ὡς ἄνθος ὁ χρόνος τοῦ βίου τρέχει, τί μάτην ταραττόμεθα;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀνάνηψον ὦ ψυχὴ μου, τὰς πράξεις σου ἄς εἰργάσω ἀναλογίζου, καὶ ταύταις ἐπ' ὄψεσι προσάγαγε, καὶ σταγόνας στάλαξον δακρῶν σου, εἰπὲ παρηρησία τὰς πράξεις, τὰς ἐνθυμήσεις, Χριστῶ, καὶ δικαιώθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ, ἁμάρτημα οὐδὲ πρᾶξις, οὐδὲ κακία, ἣν ἐγὼ Σωτὴρ οὐκ ἐπλημμέλησα, κατὰ νοῦν καὶ λόγον, καὶ προαίρεσιν, καὶ θέσει, καὶ γνώμῃ, καὶ πράξει ἐξαμαρτήσας, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, ἐντεῦθεν κατεδικάσθην ἐγὼ ὁ τάλας, ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, ἧς οὐδὲν ἐν κόσμῳ βιαιότερον. Κριτὰ λυτρωτά μου καὶ γνῶστα, φεῖσαι καὶ ρῦσαι, καὶ σῶσόν με τὸν δείλαιον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ κλίμαξ ἣν εἶδε πάλαι, ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, δεῖγμα ψυχῇ μου, πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιβάσεως, γνωστικῆς τυγχάνει ἀναβάσεως, εἰ θέλεις οὖν πράξει, καὶ γνῶσει καὶ θεωρίᾳ, βιοῦν ἀνακαινίσθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, ὑπέμεινε δι' ἔνδειαν ὁ Πατριάρχης καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἤνεγκε, καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος, ποιμαίνων, πυκτεύων, δουλεύων, ἵνα τὰς δύο, γυναικάς εἰσαγάγηται.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυναικάς μοι δύο νόει, τὴν πρᾶξιν τε καὶ τὴν γνῶσιν ἐν θεωρίᾳ, τὴν μὲν Λείαν, πρᾶξιν ὡς πολύτεκνον· τὴν Ραχήλ δέ, γνῶσιν ὡς πολύπονον· καὶ γὰρ ἄνευ πόνων, οὐ πρᾶξις, οὐ θεωρία, ψυχὴ κατορθωθήσεται.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γρηγόρησον ὦ ψυχὴ μου, ἀρίστευσον ὡς ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, ἵνα κτήσῃ πρᾶξιν μετὰ γνώσεως, ἵνα χρηματίσῃς νοῦς ὁρῶν τὸν Θεόν, καὶ φθάσῃς τὸν ἄδυτον γνώφον ἐν θεωρίᾳ, καὶ γένη μεγαλέμπορος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς δώδεκα Πατριάρχας, ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις παιδοποίησας, μυστικῶς ἐστήριξέ σοι κλίμακα, πρακτικῆς ψυχῇ

μου ἀναβάσεως, τοὺς παῖδας, ὡς βάθρα,
τὰς βάσεις, ὡς ἀναβάσεις, πανσόφως
ὑποθέμενος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἦσαυ τὸν μεμισημενον, ζηλοῦσα ψυχὴ,
ἀπέδου τῷ πτερνιστῇ σου, τὰ τοῦ πρώτου
κάλλους πρωτοτόκια, καὶ τῆς πατρικῆς
εὐχῆς ἐξέπεςας, καὶ δις ἐπτερνίσθης ἀθλία,
πράξει καί, γνῶσει· διὸ νῦν μετανόησον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐδῶμ ὁ Ἦσαυ ἐκλήθη, δι' ἄκραν
θηλυμανίας ἐπιμιξίαν· ἀκρασία γὰρ
ἀεὶ πυρούμενος, καὶ ταῖς ἡδοναῖς
κατασπιλούμενος. Ἐδῶμ ὠνομάσθη, ὃ
λέγεται θερμασία, ψυχῆς φιλαμαρτήμονος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰὼβ τὸν ἐπὶ κοπρίας, ἀκούσασα ὦ ψυχὴ
μου δικαιοθέντα, τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν
οὐκ ἐζήλωσας, τὸ στερεὸν οὐκ ἔσχες τῆς
προθέσεως, ἐν πᾶσιν οἷς ἔγνως, οἷς οἶδας,
οἷς ἐπειράσθης, ἀλλ' ὥφθης ἀκαρτέρητος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ πρότερον ἐπὶ θρόνου, γυμνὸς νῦν
ἐπὶ κοπρίας καθηλωμένος, ὁ πολὺς ἐν
τέκνοις καὶ περίβλεπτος, ἅπαις ἀφαιρέοικος
αἰφνίδιον· παλάτιον γὰρ τὴν κοπρίαν, καὶ
μαργαρίτας, τὰ ἔλκη ἐλογίζετο.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Βασίλειον τὴν ἀξίαν, διάδημα καὶ
πορφύραν ἡμφιεσμένος, πολυκτῆμων
ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, πλούτῳ ἐπιβρίθων
καὶ βοσκήμασιν, ἐξαίφνης τὸν πλοῦτον,
τὴν δόξαν, τὴν βασιλείαν, πτωχεύσας
ἀπεκεῖρατο.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος, καὶ ἄμεμπτος
παρὰ πάντας, καὶ οὐκ ἀπέδρα, τὰ τοῦ
πλάνου ἔνεδρα καὶ σκάμματα, σὺ
φιλαμαρτήμων οὔσα τάλαινα, ψυχὴ τί
ποιήσεις, ἐάν τι τῶν ἀδοκῆτων, συμβῇ
ἐπενεχθῆναί σοι;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ σῶμα κατερρυπώθην, τὸ πνεῦμα
κατεσπιλώθην, ὅλως ἡλκώθην, ἀλλ' ὡς
ιατρὸς Χριστὲ ἀμφότερα, διὰ μετανοίας μοι
θεράπευσον, ἀπόλυσον, κάθαρον, πλύνον,
δείξον Σωτὴρ μου, χιόνος καθαρώτερον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα, σταυρούμενος
ὑπὲρ πάντων, ἔθηκας Λόγε, τὸ μὲν
Σῶμα, ἵνα ἀναπλάσης με, τὸ δὲ Αἷμα, ἵνα
ἀποπλύνῃς με, τὸ πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα
ἐμὲ προσάξῃς, Χριστὲ τῷ σῶ Γεννήτορι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν, ἐν μέσῳ τῆς
γῆς οἰκτίρμον, ἵνα σωθῶμεν, ἐκουσίως
ξύλῳ ἀνεσταύρωσαι, ἢ Ἐδὲμ κλεισθεῖσα
ἀνέωγνυτο· τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ἢ κτίσις, τὰ
ἔθνη πάντα, σωθέντα προσκυνοῦσί σε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα, τὸ Αἷμα τὸ
ἐκ πλευρᾶς σου, ἅμα καὶ πόμα, τὸ πηγάσαν
ὑδωρ τῆς ἀφέσεως, ἵνα ἐκατέρωθεν
καθαίρωμαι, χριόμενος, πίνων, ὡς χρῖσμα
καὶ πόμα Λόγε, τὰ ζωηρά σου λόγια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυμνὸς εἰμι τοῦ Νυμφῶνος, γυμνὸς εἰμι
καὶ τοῦ γάμου, ἅμα καὶ δειπνου, ἢ λαμπὰς
ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος, ἢ παστὰς ἐκλείσθη

μοι καθεύδοντι, τὸ δεῖπνον ἐβρώθη· ἐγὼ δὲ
χειρας καὶ πόδας, δεθεὶς ἔξω ἀπέρριμμαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κρατῆρα ἢ Ἐκκλησία, ἐκτίσατο τὴν
Πλευράν σου τὴν ζωηφόρον, ἐξ ἧς ὁ διπλοῦς
ἡμῖν ἐξέβλυσε, κρουνὸς τῆς ἀφέσεως καὶ
γνώσεως, εἰς τύπον τῆς πάλαι, τῆς νέας,
τῶν δύο ἅμα, Διαθηκῶν Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου, ὀλίγος καὶ
πλήρης πόνων καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν
μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει
ἀνακάλεσαι μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα
τοῦ ἁλλοτρίου. Σωτὴρ αὐτός με οἰκτεῖρον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὑψήγορος νῦν ὑπάρχω, θρασὺς δὲ
καὶ τὴν καρδίαν, εἰκὴ καὶ μάτην· μὴ τῷ
Φαρισαίῳ συγκαταδικάσης με, μᾶλλον
τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν, παρὰ σχοῦ
μοι μόνε οἰκτίρμον, δικαιοκρίτα, καὶ τούτῳ
συναρίθμησον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξήμαρτον ἐνυβρίσας, τὸ σκεῦος τὸ
τῆς σαρκός μου, οἶδα οἰκτίρμον, ἀλλ' ἐν
μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει
ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα
τοῦ ἁλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἰκτεῖρον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Αὐτείδωλον ἐγενόμην, τοῖς πάθεσι
τὴν ψυχὴν μου καταμολύννας, ἀλλ' ἐν
μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει
ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα
τοῦ ἁλλοτρίου. Σωτὴρ αὐτός με οἰκτεῖρον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, παρήκουσα
τῆς γραφῆς σου τοῦ Νομοθέτου, ἀλλ' ἐν
μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει
ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα
τοῦ ἁλλοτρίου, Σωτὴρ αὐτός με οἰκτεῖρον.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσώματον πολιτείαν, ἐν σώματι
μετελθοῦσα, χάριν Ὅσια, πρὸς Θεοῦ
μεγίστην ὄντως εἵληφας, τῶν πιστῶς
τιμώντων σε προΐστασο· διὸ δυσωποῦμεν,
παντοίων πειρατηρίων, ἡμᾶς εὐχαῖς σου
λύτρωσαι.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγάλων ἀτοπημάτων, εἰς βάθος
κατενεχθεῖσα, οὐ κατεσχέθης, ἀλλ'
ἀνέδραμες λογισμῷ κρείττονι, πρὸς τὴν
ἁκροτάτην διαπράξεως, σαφῶς ἀρετὴν
παραδόξως, Ἀγγέλων φύσιν, Μαρία
καταπλήξασα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνδρέα Πατέρων κλέος, εὐχαῖς σου μὴ
ἐπιλάβῃ καθικετεύων, παρεστῶς Τριάδα
τὴν ὑπέρθεον, ὅπως λυτρωθῶμεν τῆς
κολάσεως, οἱ πόθῳ προστάτην σε θεῖον,
ἐπικαλοῦντες, τὸ Κρήτης ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς
προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν
Θεότητα, ὡς Ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον,
βοῶ σοι τὸ Ἄισμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις,
τρισῶς ὕμνοлогούμενον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Καὶ τίκεις καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις
δι' ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος, ὁ τεχθεὶς
καινίζει νόμους φύσεως, ἢ νηδὺς δὲ κύει

μὴ λοχεύουσα, Θεὸς ὅπου θέλει, νικάται
φύσεως τάξις· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὡιδὴ ε΄. Ὁ Εἰσμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε,
φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καμέ, ἐν τοῖς
προστάγμασί σου, καὶ δίδαξον με ποιεῖν, ἀεὶ
τὸ θέλημά σου. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐν νυκτὶ τὸν βίον μου διήλθον ἀεὶ·
σκότος γὰρ γέγονε, καὶ βαθεῖά μοι ἀχλύς,
ἡ νύξ τῆς ἀμαρτίας, ἀλλ' ὡς ἡμέρας υἱόν,
Σωτὴρ ἀνάδειξόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ῥουβὶμ μιμούμενος ὁ τάλας ἐγώ,
ἔπραξα ἄθεσμον, καὶ παράνομον βουλήν,
κατὰ Θεοῦ Ὑψίστου, μιάνας κοίτην ἐμήν, ὡς
τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Χριστὲ Βασιλεῦ.
Ἥμαρτον ἥμαρτον, ὡς οἱ πρὶν τῷ Ἰωσήφ,
ἀδελφοὶ πεπρακότες, τὸν τῆς ἀγνείας
καρπὸν, καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὑπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχὴ,
δέδοτο πέπρατο, εἰς δουλείαν ὁ γλυκύς,
εἰς τύπον τοῦ Κυρίου· αὐτὴ δὲ ὅλη ψυχὴ,
ἐπράθης τοῖς κακοῖς σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰωσήφ τὸν δίκαιον, καὶ σώφρονα νοῦν,
μίμησαι τάλαινα, καὶ ἀδόκιμε ψυχὴ, καὶ μὴ
ἀκολασταίνου, ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς, ἀεὶ
παρανομοῦσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ λάκκῳ ᾤκησε ποτὲ Ἰωσήφ,
Δέσποτα Κύριε, ἀλλ' εἰς τύπον τῆς Ταφῆς,
καὶ τῆς Ἐγέρσεώς σου· ἐγὼ δὲ τί σοι ποτέ,
τοιοῦτο προσενέγκω;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας τὴν θίβην ψυχὴ,
ὔδασι, κύμασι φερομένην ποταμοῦ, ὡς ἐν
θαλάμῳ πάλαι, φυγοῦσαν δρᾶμα πικρόν,
βουλῆς Φαραωνίτου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ τὰς μαίας ἤκουσας κτεινούσας ποτέ,
ἄνηβον τάλαινα, τὴν ἀρρενωπὸν ψυχὴ,
τῆς σωφροσύνης πρᾶξιν, νῦν ὡς ὁ μέγας
Μωσῆς, τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς Μωσῆς ὁ μέγας τὸν Αἰγύπτιον νοῦν,
πλήξασα τάλαινα, οὐκ ἀπέκτεινας ψυχὴ,
καὶ πῶς οἰκήσεις λέγε, τὴν ἔρημον τῶν
παθῶν, διὰ τῆς μετανοίας;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς ἐρήμους ᾤκησεν ὁ μέγας Μωσῆς,
δεῦρο ἵνα καὶ τῆς δὲ μίμησαι, τὴν αὐτοῦ
διαγωγὴν, ἐν βάτῳ, θεοφανείας ψυχὴ, ἐν
θεωρίᾳ γέννη.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Μωσέως ῥάβδον εἰκονίζου ψυχὴ,
πλήττουσαν θάλασσαν, καὶ πηγνύουσιν
βυθόν, τύπῳ Σταυροῦ τοῦ θείου, δι' οὗ
δυνήσῃ καὶ σύ, μεγάλα ἐκτελέσαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀαρὼν προσέφερε τὸ πῦρ τῷ Θεῷ,
ἄμωμον ἄδολον, ἀλλ' ὀφνεῖ, καὶ Φινεὺς,

ὥς σὺ ψυχὴ προσῆγον, ἀλλότριον τῷ Θεῷ,
ῥεφυπμένον βίον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς βαρὺς τὴν γνώμην Φαραὼ τῷ πικρῷ,
γέγονα Κύριε, Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς τὴν
ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ ὑποβρύχιος νοῦς,
ἀλλὰ βοήθησόν μοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι ὁ τάλας τὸν
νοῦν, πλῦνόν με Δέσποτα, τῷ λουτήρι τῶν
ἐμῶν, δακρύων δέομαί σου, τὴν τῆς σαρκός
μου στολήν, λευκάνας ὡς χιόνα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐὰν ἐρευνήσω μου τὰ ἔργα Σωτήρ,
ἅπαντα ἄνθρωπον, ὑπερβάντα ἐμαυτόν,
ὁρῶ ταῖς ἀμαρτίαις, ὅτι ἐν γνώσει φρενῶν,
ἥμαρτον, οὐκ ἀγνοία.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι φεῖσαι Κύριε, τοῦ πλάσματός
σου. Ἦμαρτον ἄνες μοι, ὁ τῇ φύσει
καθαρός, αὐτὸς ὑπάρχων μόνος, καὶ ἄλλος
πλήν σου οὐδεὶς, ὑπάρχει ἔξω ρύπου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δι' ἐμὲ Θεὸς ὢν ἐμορφώθης ἐμέ,
ἔδειξας θαύματα, ἱασάμενος λεπρούς, καὶ
παραλύτους σφίγξας, Αἰμόρρου στήσας
Σωτήρ, ἀφῇ κρασπέδου ῥύσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Αἰμόρρουν μίμησαι ἀθλία ψυχὴ
πρόσδραμε κράτησον, τοῦ κρασπέδου τοῦ
Χριστοῦ, ἵνα ῥυσθῇς μαστίγων, ἀκούσης δὲ
παρ' αὐτοῦ· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσαν μιμοῦ ὦ ψυχὴ,
πρόσελθε, πρόσπεσον, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ,
ἵνα σε ἀνορθώσῃ, καὶ βηματίσεις ὀρθῶς, τὰς
τρίβους τοῦ Κυρίου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ φρέαρ Δέσποτα ὑπάρχεις βαθύ,
βλῦσόν μοι νάματα, ἐξ ἀχράντων σου
φλεβῶν, ἵν' ὥς ἡ Σαμαρεῖτις, μηκέτι πίνων
διψῶ· ζωῆς γὰρ ῥεῖθρα βρῦεις.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σιλωὰμ γενέσθω μοι τὰ δάκρυά μου,
Δέσποτα Κύριε, ἵνα νίψωμαι κἄγώ, τὰς
κόρας τῆς καρδίας, καὶ ἴδω σε νοερῶς, τὸ
φῶς τὸ πρὸ αἰώνων.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσυγκρίτῳ ἔρωτι πανόλβιε, ξύλον
ποθήσασα, προσκυνῆσαι τοῦ Σταυροῦ,
ἡξίωσαι τοῦ πόθου, ἀξίωσον οὖν καὶ μέ,
τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τρεῖθρον Ἰορδάνειον περάσασα, εὗρες
ἀνάπαυσιν, τὴν ἀνώδυνον σαρκός, ἡδονὴν
ἐκφυγοῦσα, ἧς καὶ ἡμᾶς ἐξελοῦ, σαῖς
προσευχαῖς Ὅσια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ποιμένων ἄριστον Ἀνδρέα σόφε,
πρόκριτον ὄντα σε, πόθῳ δέομαι πολλῷ, καὶ
φόβῳ σαῖς πρεσβείαις, τῆς σωτηρίας τυχεῖν,
καὶ ζωῆς αἰωνίου.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Σὲ Τριάς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν,
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός
καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀπλή οὐσία Μονάς, ἀεὶ
προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκ σοῦ ἡμφιάσατο τὸ φύραμά μου,
ἄφθορε ἄνανδρε, Μητροπάρθενε Θεός, ὁ
κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ ἤνωσεν ἑαυτῷ, τὴν
τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ὡδὴ Γ'. Ὁ Εἰσμός.

Ἐβόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν
οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ
Ἰαίδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ φθορᾶς
τὴν ζωὴν μου. (δὶς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα Σωτῆρ τῶν ὀμμάτων μου,
καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμούς, καθαρῶς
προσφέρω, βοώσης τῆς καρδίας, ὁ Θεὸς
ἡμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξένευσας ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου, ὥσπερ
Δαθὰν καὶ Ἀβειρών· ἀλλὰ φεῖσαι κράξον, ἐξ
Ἰαίδου κατωτάτου, ἵνα μὴ τὸ χάσμα, τῆς γῆς
σὲ συγκαλύψῃ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς δάμαλις ψυχὴ παροιστρήσασα,
ἐξωμοιώθης τῷ Ἐφραίμ, ὡς δορκὰς ἐκ
βρόχων, ἀνάσωσον τὸν βίον, πτερωθεῖσα
πράξει, καὶ νῶ καὶ θεωρίᾳ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ χεὶρ ἡμᾶς Μωσέως πιστώσεται,
ψυχὴ πῶς δύναται Θεός, λεπτωθέντα βίον,
λευκάναι καὶ καθάραι· καὶ μὴ ἀπογνῶς
σεαυτήν, κἂν ἐλεπρώθης.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κύματα, Σωτῆρ τῶν πταισμάτων
μου, ὡς ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ,

ἐπαναστραφέντα, ἐκάλυψέ με ἄφνω, ὡς
τοὺς Αἰγυπτίους, ποτὲ καὶ τοὺς τριστάτας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀγνώμονα, ψυχὴ τὴν προαίρεσιν, ἔσχες
ὡς πρὶν ὁ Ἰσραήλ· τοῦ γὰρ θεοῦ μάννα,
προέκρινας ἀλόγως, τὴν φιλήδονον, τῶν
παθῶν ἀδηφαγίαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ὕεια, κρέα καὶ τοὺς λέβητας, καὶ
τὴν Αἰγύπτιον τροφήν, τῆς ἐπουρανίου,
προέκρινας ψυχὴ μου ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων,
λαὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ φρέατα, ψυχὴ προετίμησας, τῶν
Χαναναίων ἐννοιῶν, τῆς φλεβὸς τὴν
πέτραν, ἐξ ἧς ὁ τῆς σοφίας, ὡς κρατὴρ
προχέει, κρουνοὺς θεολογίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ἔπληξε, Μωσῆς ὁ θεράπων σου,
ράβδῳ τὴν πέτραν τυπικῶς, τὴν ζωοποιόν
σου, Πλευρὰν προδιετύπου, ἐξ ἧς πάντες
πόμα, ζωῆς Σωτῆρ ἀντλοῦμεν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐρεύνησον, ψυχὴ κατασκόπευσον, ὡς
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, τῆς κληροδοσίας, τὴν
γῆν ὅποια ἐστί, καὶ κατοίκησον, ἐν αὐτῇ δι'
εὐνομίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀντίστηθι, καὶ καταπολέμησον, ὡς
Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλήκ, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη,
καὶ τοὺς Γαβαωνίτας, τοὺς ἀπατηλοὺς
λογισμοὺς, ἀεὶ νικῶσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διάβηθι, τοῦ χρόνου τὴν ῥέουσιν, φύσιν
ὥς πρὶν ἢ Κιβωτός, καὶ τῆς γῆς ἐκείνης,
γενοῦ ἐν κατασχέσει, τῆς ἐπαγγελίας ψυχῇ,
Θεὸς κελεύει.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ἔσωσας, τὸν Πέτρον βοήσαντα,
σῶσον προφθάσας με Σωτὴρ, τοῦ θηρός με
ῥῦσαι, ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα, καὶ ἀνάγαγε
τοῦ βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λιμένα σε, γινώσκω γαλήνιον, Δέσποτα
Δέσποτα Χριστέ, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδύτων, βυθῶν
τῆς ἁμαρτίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεώς με,
προφθάσας ῥῦσαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐγὼ εἰμι, Σωτὴρ ἦν ἀπώλεσας, πάλαι
βασιλείον δραχμὴν, ἀλλ' ἀνάψας λύχνον,
τὸν Πρόδρομόν σου Λόγε, ἀναζήτησον, καὶ
εὐρὲ τὴν σὴν εἰκόνα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵνα παθῶν, φλογμὸν κατασβέσης,
δακρύων ἔβλυζες αἰεὶ, ὀχετοὺς Μαρία,
ψυχὴν πυρπολουμένην, ὧν τὴν χάριν
νέμοις, κἄμοι τῷ σῶ οἰκέτῃ.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπάθειαν, ἐκτήσω οὐράνιον, δι'
ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς, πολιτείας, Μήτηρ· διό
τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἐκ παθῶν ῥυσθῆναι,
πρεσβείαις σου δυσώπει.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς Κρήτης σε, Ποιμένα καὶ πρόεδρον,
καὶ Οἰκουμένης πρεσβευτὴν, ἐγνωκῶς

προστρέχω, Ἀνδρέα καὶ βοῶ σοι· Ἐξελοῦ με
Πάτερ, βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τριάς εἰμι, ἀπλὴ ἀδιαίρετος, διαιρετὴ
προσωπικῶς, καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῇ φύσει
ἡνωμένη. Ὁ Πατὴρ φησιν, ὁ Υἱὸς καὶ θεῖον
Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε,
μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς, ἀλλ' ὡς Κτίστην
πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς
πρεσβείαις, ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐβόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν
οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ
Ἰαίδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ φθορᾶς
τὴν ζωὴν μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἴτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κοντάκιον. (ψάλλεται ἀργῶς)

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ὁ Οἶκος.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἱατρεῖον βλέπων ἀνεωγμένον, καὶ τὴν ἐκ τούτου τῷ Ἀδὰμ πηγάζουσαν υἱείαν, ἔπαθεν, ἐπλήγη ὁ διάβολος, καὶ ὡς κινδυνεύων ὠδύρετο, καὶ τοῖς αὐτοῦ φίλοις ἀνεβόησε· Τί ποιήσω τῷ Υἱῷ τῆς Μαρίας; κτείνει με ὁ Βηθλεεμίτης, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Τρυφαίνης τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φαρμουθίου.

Τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Πέμπτη τῆς πέμπτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου καὶ κατανυκτικοῦ Κανόνος.

Στίχοι.

Τρόπους, Ἰησοῦ, κατανύξεως δίδου,
Ἄιδουσι νυνὶ Κανόνα σοι τὸν Μέγαν.

Ταῖς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

Ἦχος πλ. β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ληστήν τοῦ Παραδείσου Χριστὲ πολίτην, ἐπὶ Σταυροῦ σοι βοήσαντα, τὸ Μνήσθητί μου προαπειργάσω, αὐτοῦ τῆς μετανοίας ἀξιώσον καὶ τὸν ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τὸν Μανῶ ἀκούεις πάλαι ψυχὴ μου, Θεοῦ ἐν φαντασίᾳ γενόμενον, καὶ τὸν ἐκ στεῖρας τότε λαβόντα, καρπὸν ἐπαγγελίας, αὐτοῦ τὸ εὐσεβὲς μιμησώμεθα.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Τὴν τοῦ Σαμψὼν ζηλώσασα ῥαθυμίαν, τὴν δόξαν ἀπεκείρω τῶν ἔργων σου, ψυχὴ προδοῦσα τοῖς ἄλλοφύλοις, διὰ φιληδονίας, τὴν σώφρονα ζωὴν καὶ μακάριον.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Ὁ πρὶν ἐν σιαγόνι ὄνου νικήσας, τοὺς ἄλλοφύλους νῦν παρανάλωμα, τῆς ἐμπαθοῦς λαγνείας εὐρέθη, ἀλλ' ἔκφυγε ψυχὴ μου, τὴν μίμησιν, τὴν προᾶξιν, τὴν χάνωνσιν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Βαράκ καὶ Ἰεφθάε οἱ στρατιάρχαι, κριταὶ τοῦ Ἰσραὴλ προεκρίθησαν, μεθ' ὧν Δεβόρρα

ἢ ἀρρενόφρων, αὐτῶν ταῖς ἀριστεαῖς, ψυχὴ ἀρρενωθεῖσα κρατύνθητι.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τὴν Ἰαήλ ἀνδρείαν ἔγνωσ ψυχὴ μου, τὴν τὸν Σισάρα πρὶν σκολοπίσασαν, καὶ σωτηρίαν ἐργασαμένην, τὸν πάσσαλον ἀκούεις, δι' οὗ σοι ὁ Σταυρὸς εἰκονίζεται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται.

Θῦσον ψυχὴ θυσίαν ἐπαινουμένην, πρᾶξιν ὡς θυγατέρα προσάγαγε, τῆς Ἰεφθάε καθαρωτέραν, καὶ σφάξον ὥσπερ θῦμα, τὰ πάθη τῆς σαρκὸς τῷ Κυρίῳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Τοῦ Γεδεὼν τὸν πόκον νόει ψυχὴ μου, ἐξ οὐρανοῦ τὴν δρόσον ὑπόδεξαι, καὶ κύψον ὥσπερ δορκὰς καὶ πῖε, τὸ νᾶμα τὸ ἐκ νόμου, ρυέν τῇ ἀποθλίψει τοῦ γραμματος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἦλεϊ τοῦ Ἰερέως τὴν καταδίκην, ψυχὴ μου ἐπεσπάσω δι' ἔνδειαν, φρενῶν ἀνασχομένη τὰ πάθη, ἐν σοὶ ὥσπερ ἐκεῖνος, τὰ τέκνα ἐνεργεῖν τὰ παράνομα.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἐν τοῖς κριταῖς Λευῖτης δι' ἐμμελείας, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ταῖς δώδεκα, φυλαῖς διεῖλε ψυχὴ μου, ἵνα τὸ μῖσος θριαμβεύσῃ, τὸ ἐκ Βενιαμὴν τὸ παράνομον.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἡ φιλοσώφρων Ἄννα προσευχομένη, τὰ χεῖλη μὲν ἐκίνει πρὸς αἴνεσιν, φωνὴ δὲ ταύτης οὐκ ἐξηχεῖτο· ἀλλ' ὅμως στεῖρα οὔσα, Υἱὸν τῆς προσευχῆς τίκει ἀΐσιον.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν τοῖς κριταῖς ὁ Ἄννης ἐκρίθη γόνος, ὁ μέγας Σαμουήλ, ὃν ἐθρέψατο, ἡ Ἀρμαθὲμ ἐν οἴκῳ Κυρίου, αὐτὸν ζήλου ψυχὴ μου, καὶ κρῖναι πρὸς τῶν ἄλλων τὰ ἔργα σου.

Μνήσθητι ἡμῶν Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δαυῖδ εἰς Βασιλέα ἐκλελεγμένος, βασιλικῶς ἐχρίσθη τῷ κέρατι, τοῦ θείου μύρου· σὺ οὖν ψυχὴ μου, τὴν ἄνω Βασιλείαν εἰ θέλεις, μύρω χρῖσαι τοῖς δάκρυσιν.

Μνήσθητι ἡμῶν Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐλέησον τὸ πλάσμα σου Ἐλεῆμον, οἴκτειρον τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα, καὶ φεῖσαι πάντων ἡμαρτηκότων, κἄμοῦ τοῦ ὑπὲρ πάντας, τοῖς σοῖς ὑπεριδόντος προστάγμασι.

Δόξα.

Ἀνάρχω καὶ γεννήσει τε καὶ προόδω, Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμῶν τὸ συνεκλάμπον Πατρί τε, καὶ Υἱῷ, Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ὑπὲρ φύσιν Τόκον σου προσκυνοῦμεν, τὴν κατὰ φύσιν δόξαν τοῦ βρέφους σου, μὴ διαιροῦντες Θεογεννητορ·

ὁ εἷς γὰρ τῷ προσώπῳ, διττὸς ὁμολογεῖται ταῖς φύσεσιν.

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ

Ὡιδὴ ζ'. Ὁ Εἰσμός.

Ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν, ἡδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἀλλὰ μὴ παραδῶης ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τροπάγια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ἐπλημμέλησα, καὶ ἠθέτησα τὴν ἐντολήν σου, ὅτι ἐν ἁμαρτίαις προήχθην, καὶ προσέθηκα τοῖς μῶλωψι τραῦμα ἐμοί, ἀλλ' αὐτὸς με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κρύφια τῆς καρδίας μου, ἐξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῇ μου, ἴδε μου τὴν ταπείνωσιν, ἴδε καὶ τὴν θλίψιν μου, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου νῦν, καὶ αὐτὸς με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σαοὺλ ποτέ, ὡς ἀπώλεσε, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ψυχὴ τὰς ὄνους, πάρεργον τὸ βασίλειον εὗρε, πρὸς ἀνάρρησιν. Ἀλλ' ὄρα μὴ λάθης σαυτήν, τὰς κτηνώδεις ὁρέξεις σου, προκρίνουσα τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυῖδ ποτέ, ὁ πατρόθεος, εἰ καὶ ἡμαρτε διττῶς ψυχὴ μου, βέλει μὲν τοξευθεὶς τῆς μοιχείας, τῷ δὲ δόρατι ἀλούς τῆς τοῦ φόνου ποινῆς· ἀλλ' αὐτὴ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς, ταῖς κατὰ γνώμην ὁρμαῖς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Συνῆψε μὲν, ὁ Δαυῖδ ποτέ, ἀνομήματι τὴν ἀνομίαν· φόνῳ γὰρ τὴν μοιχείαν ἐκίονα, τὴν μετάνοιαν εὐθύς παραδείξας διπλῆν· ἀλλ' αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω, ψυχὴ, μὴ μεταγνοῦσα Θεῷ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυῖδ ποτὲ ἀνεστήλωσε, συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι, ὕμνον, δι' οὗ τὴν πρᾶξιν ἐλέγχει, ἣν εἰργάσατο κραυγάζων· Ἐλέησόν με· σοὶ γὰρ μόνῳ ἐξήμαρτον, τῷ πάντων Θεῷ, αὐτὸς καθάρισόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Κιβωτός, ὡς ἐφέρετο, ἐπιδίφριος ὁ Ζὰν ἐκεῖνος, ὅτε ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου, μόνον ἤψατο, Θεοῦ ἐπειράθη ὀργῆς, ἀλλ' αὐτοῦ τὴν αὐθάδειαν,φυγοῦσα ψυχὴ, σέβου τὰ θεῖα καλῶς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀκήκοας, τοῦ Ἀβεσσαλώμ, πῶς τῆς φύσεως ἀντεξανέστη, ἔγνωσ τὰς ἐναγεῖς αὐτοῦ πράξεις, αἷς ἐξύβρισε, τὴν κοίτην Δαυῖδ τοῦ πατρὸς· ἀλλ' αὐτὴ ἐμιμήσω, τὰς αὐτοῦ ἐμπαθεῖς, καὶ φιληδόνους ὁρμαῖς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὑπέταξας, τὸ ἀδούλωτον, σοῦ ἀξίωμα τῷ σώματί σου· ἄλλον γάρ, Ἀχιτόφελ εὐροῦσα τὸν ἐχθρὸν σὺ ψυχὴ, συνῆλθες ταῖς τούτου βουλαῖς. Ἀλλ' αὐτὰς διεσκέδασεν, αὐτὸς ὁ Χριστός, ἵνα σὺ πάντων σωθῇς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Σολομών, ὁ θαυμάσιος, ὁ καὶ χάριτος σοφίας πλήρης, οὗτος τὸ πονηρὸν ἐναντίον, τοῦ Θεοῦ ποτέ, ποιήσας ἀπέστη αὐτοῦ,

ὦ αὐτὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχὴ
προσαφωμοίωσας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ταῖς ἡδοναῖς, ἐξελκόμενος, τῶν παθῶν
αὐτοῦ κατερρυποῦτο, οἴμοι! ὁ ἐραστὴς τῆς
σοφίας, ἐραστὴς πορνῶν γυναικῶν, καὶ
ξένος Θεοῦ, ὃν αὐτὴ ἐμιμήσω, κατὰ νοῦν ὦ
ψυχὴ, ἡδυπαθείαις αἰσχυραῖς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ῥοβοάμ, παρεζήλωσας,
ἀλογήσαντα βουλήν πατρώαν, ἅμα δὲ καὶ
τὸν κάκιστον δοῦλον, Ἱεροβοάμ, τὸν πρὶν
ἀποστάτην ψυχὴ. Ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν,
καὶ κράζε Θεῷ· Ἡμαρτον οἴκτειρόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἀχαάβ παρεζήλωσας, τοῖς μιάσμασι
ψυχὴ μου, οἴμοι! γέγονας σαρκικῶν
μολυσμάτων, καταγώγιον καὶ σκευὸς
αἰσχυρόν τῶν παθῶν. Ἀλλ' ἐκ βάθους σου
στέναξον, καὶ λέγε Θεῷ, τὰς ἁμαρτίας σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνέπηρσεν Ἡλιοῦ ποτέ, δις πεντήκοντα
τῆς Ἰεζάβελ, ὅτε τοὺς τῆς αἰσχύνης
προφήτας, κατηνάλωσεν, εἰς ἔλεγχον τοῦ
Ἀχαάβ. Ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν δύω
ψυχῇ, καὶ κραταιώθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκλείσθη σοι, οὐρανὸς ψυχὴ, καὶ λιμὸς
Θεοῦ κατέλαβέ σε, ὅτε τοῖς Ἡλιοῦ τοῦ
θεοβίστου, ὡς ὁ Ἀχαάβ, ἠπειθήσας λόγοις
ποτέ. Ἀλλὰ τῇ Σαραφθία ὁμοιώθητι, θρέψον
Προφήτου ψυχὴν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μανασσῆ, ἐπεσώρευσας, τὰ
ἐγκλήματα τῇ προαιρέσει, στήσασα ὡς

βδελύγματα πάθη, καὶ πληθύνουσα ψυχὴ,
προσωχίσματα. Ἀλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν,
ζηλοῦσα θερμῶς, κτῆσαι κατάνυξιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσπίπτω σοι, καὶ προσάγω σοι,
ὥσπερ δάκρυα τὰ ῥήματά μου, ἡμαρτον, ὡς
οὐχ ἡμαρτε Πόρνη, καὶ ἠνόμησα, ὡς ἄλλος
οὐδεὶς ἐπὶ γῆς. Ἀλλ' οἰκτείρησον Δέσποτα τὸ
ποίημά σου, καὶ ἀνακάλεσαί με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέχρωσα, τὴν εἰκόνα σου, καὶ
παρέφθειρα τὴν ἐντολήν σου, ὅλον
ἀπημαυρώθη τὸ κάλλος, καὶ τοῖς
πάθεσιν ἐσβέσθη Σωτὴρ ἡ λαμπάς· ἀλλ'
οἰκτεῖρας ἀπόδος μοι, ὡς ψάλλει Δαυῖδ τὴν
ἀγαλλίασιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπίστρεψον, μετανόησον, ἀνακάλυψον
τὰ κεκρυμμένα, λέγε Θεῷ τῷ τὰ πάντα
εἰδότι. Σὺ γινώσκεις μοι τὰ κρύφια μόνε
Σωτὴρ, καὶ αὐτός με ἐλέησον, ὡς ψάλλει
Δαυῖδ, κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξέλιπον, αἱ ἡμέραι μου, ὡς ἐνύπνιον
ἐγειρομένου· ὅθεν ὡς Ἐζεκίας δακρύω, ἐπὶ
κλίνης μου προσθῆναί μοι χρόνους ζωῆς.
Ἀλλὰ τίς Ἡσαΐας, παραστήσεται μοι ψυχὴ,
εἰ μὴ ὁ πάντων Θεός;

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βοήσασα, πρὸς τὴν ἄχραντον,
Θεομήτορα πρὶν ἀπεκρούσω, λύσσαν
παθῶν βιαιῶν ὀχλούντων, καὶ κατήσχυνας,
ἐχθρόν τὸν πτερνίσαντα. Ἀλλὰ δὸς νῦν
βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ μοι τῷ δούλῳ σου.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅν ἔστερξας, ὃν ἐπόθησας, δι' ὃν
ἔτηξας σάρκα Ὅσια, αἴτησαι νῦν Χριστὸν
ὑπὲρ δούλων, ὅπως ἴλεως γενόμενος πᾶσιν
ἡμῖν, εἰρηναίαν κατάστασιν βραβεύσεις,
τοῖς σεβομένοις αὐτόν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ με, ταῖς
πρεσβείαις σου στηρίξον Πάτερ, φόβω με
τῷ ἐνθέῳ τειχίζων, καὶ μετάνοιαν, Ἀνδρέα
παράσχου μοι νῦν, δυσωπῶ σε καὶ ῥῦσαι με,
παγίδος ἐχθρῶν, τῶν ἐκζητούντων με.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τριάς ἀπλή, ἀδιαίρετε, Ὁμοούσιε
Μονὰς ἀγία, φῶτα καὶ φῶς καὶ ἅγια τρία,
καὶ ἐν ἁγίον ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς, ἀλλ'
ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωάς, ψυχὴν
τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε Θεογεννῆτορ, ὅτι τῆς
ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας τὸν ἕνα
Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ αὐτὴ προηnéφξας ἡμῖν,
τοῖς ἐν γῇ τὰ ἐπουράνια.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
φρίττουσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε
ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἄνθρακες τοῦ πυρὸς τοῦ αὔλου,
συμφλέξατε τὰ ὑλώδη μου πάθη,

ἀνάπτοντές μοι νῦν, τὸν ἔρωτα τῆς θείας,
Ἀπόστολοι ἀγάπης.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰς σάλπιγγας τὰς εὐήχους τοῦ Λόγου,
τιμήσωμεν, δι' ὧν πέπτωκε τείχη, ἀνίδρυτα
ἐχθροῦ, καὶ τῆς θεογνωσίας, ἐδράσθησαν
ἐπάλξεις.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰνδάλματα ἐμπαθῇ τῆς ψυχῆς μου,
συντρίψατε οἱ ναοὺς τε καὶ στήλας,
συντρίψαντες ἐχθροῦ, Ἀπόστολοι Κυρίου,
ναοὶ ἡγιασμένοι.

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας τὸν ἀχώρητον φύσει,
ἐβάστασας τὸν βαστάζοντα πάντα,
ἐθήλασας Ἀγνή, τὸν τρέφοντα τὴν Κτίσιν,
Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸν ἄναρχον Βασιλέα.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ Πνεύματος τῇ ἀρχιτεκτονίᾳ,
δειμάμενοι πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν,
Ἀπόστολοι Χριστοῦ, ἐν ταύτῃ εὐλογεῖτε,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Σαλπίσαντες σάλπιγξι τῶν δογμάτων,
κατέστρεψαν οἱ Ἀπόστολοι πᾶσαν, πλάνην
εἰδωλικήν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπόστολοι ἡ καλὴ μετοικία, οἱ ἔφοροι
Κόσμου, καὶ τῶν Οὐρανῶν πολῖται, τοὺς
ὑμᾶς ἀεὶ ἀνευφημοῦντας, λυτρώσατε
κινδύνων.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τρισήλιε παμφαῆς θεαρχία, ὁμόδοξε καὶ
ὁμόθρονε φύσις, Πατὴρ ὁ παντουργός, Υἱὸς
καὶ θεῖον Πνεῦμα, ὕμνῳ σε εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς ἔντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον,
ὑμνήσωμεν τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα,
ἀπαύστως οἱ λαοί, τὴν μόνην μετὰ τόκον,
Μητέρα καὶ Παρθένον.

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ

Ὡιδὴ η΄. Ὁ Εἰσμός.

Ὅν Στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι καὶ
φρίττει τὰ Χερουβεὶμ καὶ τὰ Σεραφεῖμ, πᾶσα
πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαρτηκότα, Σωτὴρ ἐλέησον, διέγειρόν
μου τὸν νοῦν, πρὸς ἐπιστροφὴν, δέξαι
μετανοοῦντα, οἰκτείρησον βοῶντα·
Ἡμαρτόν σοι, σῶσον, ἡνόμησα, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ διφρηλάτης, Ἡλίας, ἄρματι, ταῖς
ἀρεταῖς ἐπιβάς, ὡς εἰς οὐρανόν, ἤγετο
ὑπεράνω, ποτὲ τῶν ἐπιγείων· τούτου οὖν
ψυχὴ μου, τὴν ἄνοδον ἀναλογίζου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ῥεῖθρον πρότερον,
τῇ μηλωτῇ Ἡλιοῦ, δι' Ἐλισσαίῃ, ἔστη ἔνθα

καὶ ἔνθα, αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου, ταύτης οὐ
μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἐλισσαῖος, ποτὲ δεξάμενος, τὴν
μηλωτὴν Ἡλιοῦ, ἔλαβε διπλὴν, χάριν παρὰ
Κυρίου, αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου, ταύτης οὐ
μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Σωμανῖτις, ποτὲ τὸν δίκαιον, ἐξένισεν
ὦ ψυχὴ, γνώμη ἀγαθῇ· σὺ δὲ οὐκ εἰσφκίσω,
οὐ ξένον, οὐχ ὁδίτην· ὅθεν τοῦ νυμφῶνος,
ρίφήση ἔξω θορνῶδοῦσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Γιεζῆ, ἐμιμήσω τάλαινα, τὴν
γνώμην τὴν ῥυπαράν, πάντοτε ψυχὴ· οὐ τὴν
φιλαργυρίαν, ἀπώθου καὶ ἐν γήρει, φεῦγε
τῆς γεέννης, τὸ πῦρ ἐκστᾶσα τῶν κακῶν
σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ τὸν Ὄζιαν, ψυχὴ ζηλώσασα, τὴν
τούτου λέπραν ἐν σοί, ἔσχες ἐν διπλῶ·
ἄτοπα γὰρ λογίζῃ, παράνομα δὲ πράττεις,
ἄφες ἃ κατέχεις, καὶ πρόσδραμε τῇ
μετανοίᾳ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς Νινευῖτας, ψυχὴ ἀκήκοας,
μετανοοῦντας Θεῷ, σάκκῳ καὶ σποδῷ,
τούτους οὐκ ἐμιμήσω, ἀλλ' ὥφθης
σκαιότερα, πάντων τῶν πρὸ νόμου, καὶ μετὰ
νόμον ἐπταικότων.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν ἐν τῷ λάκκῳ, βορβόρου ἤκουσας,
Ἰερεμίαν ψυχὴ, πόλιν τὴν Σιών, θρήνοις
καταβοῶντα, καὶ δάκρυα ζητοῦντα, μίμησαι
τὸν τούτου, θορνῶδη βίον καὶ σωθήσῃ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἰωνᾶς, εἰς Θαρσεῖς ἀπέδραμε,
προγνοὺς τὴν ἐπιστροφὴν, τῶν Νινευιτῶν·
ἔγνω γὰρ ὡς προφήτης, Θεοῦ τὴν
εὐσπλαγχνίαν· ὅθεν παρεζήλου, τὴν
προφητείαν μὴ ψευσθῆναι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Δανιήλ, ἐν τῷ λάκκῳ ἤκουσας, πῶς
ἔφραξεν ὦ ψυχὴ, στόματα θηρῶν, ἔγνωκας
πῶς οἱ Παῖδες, οἱ περὶ Ἀζαρίαν, ἔσβεσαν τῇ
πίστει, καμίνου φλόγα καιομένην.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς παλαιᾶς, Διαθήκης ἅπαντας,
παρήγαγόν σοι ψυχὴ, πρὸς ὑπογραμμόν,
μίμησαι τῶν δικαίων, τὰς φιλοθέους
πράξεις, ἔκφυγε δὲ πάλιν, τῶν πονηρῶν τὰς
ἀμαρτίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δικαιοκρίτα, Σωτὴρ ἐλέησον, καὶ ῥῦσαί
με τοῦ πυρός, καὶ τῆς ἀπειλῆς, ἧς μέλλω ἐν
τῇ κρίσει, δικαίως ὑποστῆναι, ἄνες μοι πρὸ
τέλους, δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ Ἀηστὴς ἐκβοᾷ σοι Μνήσθητι, ὡς
Πέτρος κλαίω πικρῶς. Ἄνες μοι Σωτὴρ,
κράζω ὡς ὁ Τελώνης, δακρύω ὡς ἡ Πόρνη,
δέξαι μου τὸν θρῆνον, καθὼς ποτὲ τῆς
Χαναναίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν σηπεδόνα, Σωτὴρ θεράπευσον, τῆς
ταπεινῆς μου ψυχῆς, μόνε ἰατρέ, μάλαγμά
μοι ἐπίθες, καὶ ἔλαιον καὶ οἶνον, ἔργα
μετανοίας, κατάνυξιν μετὰ δακρύων.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Χαναναίαν, καὶ γὰρ μιμούμενος·
Ἐλέησόν με βοᾷ, τῷ Υἱῷ Δαυΐδ, ἄπτομαι τοῦ
κρασπέδου, ὡς ἡ Αἰμορροοῦσα, κλαίω ὡς ἡ
Μάρθα, καὶ Μαρία ἐπὶ Λαζάρου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ τῶν δακρύων, Σωτὴρ ἀλάβαστρον,
ὡς μύρον κατακενῶν, ἐπὶ κεφαλῆς, κράζω
σοι ὡς ἡ Πόρνη, τὸν ἔλεον ζητοῦσα, δέησιν
προσάγω, καὶ ἄφεσιν αἰτῶ λαβεῖν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ μηδεὶς, ὡς ἐγὼ σοι ἤμαρτεν,
ἀλλ, ὅμως δέξαι καὶ μέ, εὐσπλαγχνε Σωτὴρ,
φόβῳ μετανοοῦντα, καὶ πόθῳ κεκραγότα·
Ἥμαρτόν σοι μόνῳ, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι Σωτὴρ, τοῦ ἰδίου πλάσματος,
καὶ ζήτησον ὡς ποιμὴν, τὸ ἀπολωλός,
πρόβατον πλανηθέντα, ἐξάρπασον τοῦ
λύκου, ποιήσόν με θρέμμα, ἐν τῇ νομῇ τῶν
σῶν προβάτων.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὅταν Κριτὴς, καθίσῃς ὡς εὐσπλαγχνος,
καὶ δείξῃς τὴν φοβεράν, δόξαν σου Χριστέ,
ὅ ποῖος φόβος τότε! καμίνου καιομένης,
πάντων δειλιώντων, τὸ ἄστεκτον τοῦ
βήματός σου.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τοῦ Φωτός, τοῦ ἀδύτου Μῆτέρ σε,
φωτίσασα σκοτασμοῦ, ἔλυσε παθῶν·
ὅθεν εἰσδεδεγμένη, τοῦ Πνεύματος τὴν
χάριν, φώτισον Μαρία, τοὺς σὲ πιστῶς
ἀνευφημοῦντας.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θαῦμα καινόν, κατιδὼν ἐξίστατο,
ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοί, Μῆτερ Ζωσιμᾶς.
Ἄγγελον γὰρ ἑώρα, ἐν σώματι καὶ θάμβους,
ὅλος ἐπληροῦτο, Χριστὸν ὑμνῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς παρησίαν, ἔχων πρὸς Κύριον,
Ἀνδρέα Κρήτης σεπτόν, κλέος δυσωπῶ,
πρέσβευε τοῦ δεσμοῦ με, τῆς ἀνομίας λύσιν,
νῦν εὐρεῖν εὐχαῖς σου, Διδάσκαλε, Ὅσιον
δόξα.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἀναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε,
Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τὸ εὐθές,
Λόγου Θεοῦ Γεννήτορ, Πατρὸς ἀνάρχου
Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον. Τριάς Μονὰς
ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς ἐκ βαφῆς, ἀλουργίδος Ἀχραντε, ἡ
νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Ἑμμανουήλ, ἔνδον ἐν
τῇ γαστρί σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν
Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σε τιμῶμεν.

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰσμός.

Ὅν Στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι καὶ
φρίττει τὰ Χερουβεὶμ καὶ τὰ Σεραφεῖμ, πᾶσα
πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡιδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν

ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Τριωδίου --

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ
διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἀγνή, σὺν
Ἀσωμάτοις χορεΐαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάρια.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Πηγαὶ τοῦ σωτηρίου, νάματος
δειχθέντες, τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχὴν
μου, Ἀπόστολοι, τῆς ἁμαρτίας τῇ δίψῃ,
καταδροσίσατε.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Νηχόμενον πελάγει, τῷ τῆς ἀπωλείας,
καὶ ὑποβρύχιον ἤδη γενόμενον, σὴ δεξιᾷ, ὡς
τὸν Πέτρον, Κύριε σῶσόν με.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἄλλας τῶν νοστίμων, ὄντες
διδαγμάτων, τὴν σηπεδόνα νοός μου

ξηράνατε, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸ σκότος,
ἀποδιώξατε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Χαρὰν ὡς τετοκυῖα, πένθος μοι
παράσχου, δι' οὗ τὴν θείαν παράκλησιν
δέσποινα, ἐν τῇ μελλούσῃ ἡμέρᾳ εὐρεῖν
δυνήσομαι.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. δ'. Σὲ τὴν οὐρανοῦ.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ τὸ εὐκλεές τῶν Ἀποστόλων, σύστημα
ῥαῖς μεγαλύνομεν· τῆς οἰκουμένης
φωστῆρες γὰρ φαιδροί, ἐδείχθητε τὴν
πλάνην ἐκδιώκοντες.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐαγγελικὴ ὑμῶν σαγήνη, λογικοὺς
ἰχθύας ἀγρεύοντες, αὐτοὺς προσφέρετε
πάντοτε Χριστῷ, ὁψώνιον Ἀπόστολοι
μακάριοι.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῇ πρὸς Θεὸν ὑμῶν αἰτήσῃ,
μέμνησθε ἡμῶν Ἀπόστολοι, ἀπὸ παντὸς
λυτρωθῆναι πειρασμοῦ, δεόμεθα, τοὺς
πόθῳ ἀνυμνοῦντας ὑμᾶς.

Δόξα. Τριαδικόν.

Σὲ τὴν τριςυπόστατον Μονάδα,
Πάτερ, καὶ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, ἓνα Θεὸν
ὁμοούσιον ὑμῶν, Τριάδα ὁμοδύναμον καὶ
ἄναρχον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ τὴν παιδοτόκον καὶ Παρθένον,
πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζομεν, ὥς διὰ σοῦ
λυτρωθέντες τῆς ἀρᾶς· χαρὰν γὰρ ἡμῖν
ἔτεκες τὸν Κύριον.

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰσμός.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος
ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου,
ἄσπορος ἡ κύσις. Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις
καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ
γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως
μεγαλύνομεν. **(δίς)**

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ νοῦς τετραυμάτισται, τὸ σῶμα
μεμαλάκισται, νοσεῖ τὸ πνεῦμα, ὁ λόγος
ἡσθένησεν, ὁ βίος νενέκρωται, τὸ τέλος ἐπὶ
θύραις· διό μοι τάλαινα ψυχὴ, τί ποιήσεις
ὅταν ἔλθῃ, ὁ Κριτὴς ἀνερευνῆσαι τὰ σά;

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μωσέως παρήγαγον, ψυχὴ τὴν
κοσμογένεσιν, καὶ ἐξ ἐκείνου, πᾶσαν
ἐνδιάθετον, γραφὴν ἱστοροῦσάν σοι,
δικαίους καὶ ἀδίκους, ὧν τοὺς δευτέρους ὦ
ψυχὴ, ἐμιμήσω, οὐ τοὺς πρώτους, εἰς Θεὸν
ἐξαμαρτήσασα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Νόμος ἡσθένησεν, ἀργεῖ το
Εὐαγγέλιον, Γραφὴ δὲ πᾶσα, ἐν σοὶ
παρημέληται, Προφῆται ἡτόνησαν, καὶ
πᾶς δικαίου λόγος, αἱ τραυματίαι σου ὦ
ψυχὴ, ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος, ἱατροῦ τοῦ
ὕγιοντός σε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς νέας παράγω σοι, Γραφῆς τὰ
ὑποδείγματα, ἐνάγοντά σε, ψυχὴ πρὸς
κατάνυξιν, δικαίους οὖν ζήλωσον,
ἁμαρτωλοὺς ἐκτρέπου, καὶ ἐξιλέωσαι
Χριστόν, προσευχαῖς τε καὶ νηστείαις, καὶ
ἀγνείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, σαρκὶ
προσομιλήσας μοι, καὶ πάντα ὅσα, ὑπάρχει
τῆς φύσεως, βουλήσει ἐπλήρωσε, τῆς
ἁμαρτίας δίχα, ὑπογραμμὸν σοι ὦ ψυχὴ,
καὶ εἰκόνα προδεικνύων, τῆς αὐτοῦ
συγκαταβάσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, καλέσας
εἰς μετάνοιαν, ληστὰς καὶ πόρνας,
ψυχὴ μετανόησον, ἡ θύρα ἡνέφκεται,
τῆς Βασιλείας ἤδη, καὶ προαρπάζουσιν
αὐτήν, Φαρισαῖοι καὶ Τελῶναι, καὶ μοιχοὶ
μεταποιούμενοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, Ποιμένας
συνεκάλεσε, Νηπίων δήμους, ἀπέδειξε
Μάρτυρας, Πρεσβύτην ἐδόξασε, καὶ
γηραλέαν Χήραν, ὧν οὐκ ἐζήλωσας ψυχὴ,
οὐ τὰς πράξεις, οὐ τὸν βίον, ἀλλ' οὐαὶ σοὶ ἐν
τῷ κρίνεσθαι!

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Νηστεύσας ὁ Κύριος, ἡμέρας
τεσσαράκοντα, ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὕστερον
ἐπεινάσε, δεικνὺς τὸ ἀνθρώπινον. Ψυχὴ
μὴ ἀθυμῆσης, ἂν σοὶ προσβάλλῃ ὁ ἐχθρός,
προσευχῇ τε καὶ νηστείᾳ, ἐκ ποδῶν
ἀποκρουσθήτω σοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐπειράζετο, Διάβολος ἐπείραζε,
δεικνὺς τοὺς λίθους, ἵνα ἄρτοι γένωνται,
εἰς ὄρος ἀνήγαγεν, ἰδεῖν τὰς βασιλείας, τοῦ
Κόσμου πάσας ἐν ῥιπῇ· Φοβοῦ ὦ ψυχὴ τὸ
δραῆμα, νῆφε, εὐχου, πᾶσαν ὥραν Θεῷ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τρυγὼν ἢ φιλέρημος, φωνὴ βοῶντος
ἤχησε, Χριστοῦ ὁ λύχνος, κηρύττων
μετάνοιαν, Ἡρώδης ἠνόμησε, σὺν τῇ
Ἡρωδιάδι. Βλέπε ψυχὴ μου μὴ παγῆς, τῶν
ἀνόμων ταῖς παγίσιν, ἀλλ' ἀσπάζου τὴν
μετάνοιαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν ἔρημον ᾤκησε, τῆς χάριτος
ὁ Πρόδρομος, καὶ Ἰουδαία, πᾶσα καὶ
Σαμάρεια, ἀκούοντες ἔτρεχον, καὶ
ἐξωμολογοῦντο, τὰς ἀμαρτίας ἑαυτῶν,
βαπτιζόμενοι προθύμως, οὓς αὐτὴ οὐκ
ἐμιμήσω ψυχὴ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ γάμος μὲν τίμιος, ἡ κοίτη δὲ ἀμίαντος·
ἀμφοτέρω γάρ, Χριστὸς προεulόγησε, σαρκὶ
ἐσθιόμενος, καὶ ἐν Κανᾷ τῷ γάμῳ, τὸ ὕδωρ
οἶνον ἐκτελῶν, καὶ δεικνύων πρῶτον θαῦμα,
ἵνα σὺ μετατεθῇς ὦ ψυχὴ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Παράλυτον ἔσφιγξε, Χριστὸς τὴν κλίνην
ἄραντα, καὶ νεανίσκον, θανέντα ἐξήγειρε,
τῆς χήρας τὸ κῆμα, καὶ τοῦ Ἑκατοντάρχου,
καὶ Σαμαρείτιδι φανείς, τὴν ἐν πνεύματι
λατρείαν, σοὶ ψυχὴ προεζωγράφησεν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Αἰμόρρουν ἰάσατο, ἀφῇ κρασπέδου
Κύριος, λεπρούς καθῆρε, τυφλοὺς καὶ

χωλεύοντας, φωτίσας ἠνώρθωσε, κωφούς τε
καὶ ἀλάλους, καὶ τὴν συγκύπτουσαν χαμαί,
ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ, ἵνα σὺ σωθῇς ἀθλία
ψυχὴ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς νόσους ἰώμενος, πτωχοῖς
εὐηγγελίζετο, Χριστὸς ὁ Λόγος, κυλλοὺς
ἐθεράπευσε, τελώναις συνήσθιεν,
ἀμαρτωλοῖς ὠμίλει, τῆς Ἰαείρου θυγατρὸς,
τὴν ψυχὴν προμεταστάσαν, ἐπανήγαγεν
ἀφῇ τῆς χειρὸς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τελώνης ἐσώζετο, καὶ Πόρνη
ἐσωφρόνιζε, καὶ Φαρισαῖος, αὐχῶν
κατεκρίνετο· ὁ μὲν γάρ, Ἰάσθητι, ἡ δέ,
Ἐλέησόν με, ὁ δὲ ἐκόμπαζε, βοῶν· ὁ Θεὸς
εὐχαριστῶ σοι, καὶ ἐξῆς τὰ τῆς ἀνοίας ῥητά.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζακχαῖος Τελώνης ἦν, ἀλλ' ὅμως
διεσώζετο, καὶ Φαρισαῖος, ὁ Σίμων
ἐσφάλλετο, καὶ Πόρνη ἐλάμβανε, τὰς
ἀφροσύνας λύσεις, παρὰ τοῦ ἔχοντος
ἰσχύ, ἀφιέναι ἀμαρτίας, ἦν ψυχὴ σπεῦσον
μιμήσασθαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Πόρνην ὦ τάλαινα, ψυχὴ μου
οὐκ ἐζήλωσας, ἥτις λαβοῦσα, μύρου τὸ
ἀλάβαστρον, σὺν δάκρυσιν ἤλειψε, τοὺς
πόδας τοῦ Κυρίου, ἐξέμαξε δὲ ταῖς θριξί,
τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, τὸ χειρόγραφον
ῥηγνύοντος αὐτῇ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς πόλεις αἷς ἔδωκε, Χριστὸς τὸ
Εὐαγγέλιον, ψυχὴ μου ἔγνω, ὅπως
κατηράθησαν, φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, μὴ

γέννη ὡς ἐκεῖναι· ταῖς ἐν Σοδόμοις γὰρ αὐτάς, ὁ Δεσπότης παρεικάσας, ἕως Αἰδου κατεδίκασε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ χείρων ὦ ψυχή μου, φανῆς δι' ἀπογνώσεως, τῆς Χαναanaίας, τὴν πίστιν ἀκούσασα, δι' ἧς τὸ θυγάτριον, λόγῳ Θεοῦ ἰάθη. Υἱὲ Δαυῖδ σῶσον καὶ μέ, ἀναβόησον ἐκ βάθους, τῆς καρδίας ὡς ἐκείνη Χριστῷ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σπλαγχνίσθητι σῶσόν με, Υἱὲ Δαυῖδ ἔλεησον, ὁ δαιμονῶντας, λόγῳ ἰασάμενος, φωνὴν δὲ τὴν εὐσπλαγχνον, ὡς τῷ Ληστῇ μοι φράσον· Ἀμὴν σοι λέγω μετ' ἐμοῦ, ἔση ἐν τῷ Παραδείσῳ, ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ληστής κατηγορεῖ σοι, Ληστής ἐθεολόγει σοι· ἀμφότεροι γάρ, σταυρῷ συνεκρέμαντο, ἀλλ' ὦ Πολυεύσπλαγχνε, ὡς τῷ πιστῷ Ληστῇ σου, τῷ ἐπιγνόντι σε Θεόν, καὶ μοι ἀνοιξον τὴν θύραν, τῆς ἐνδόξου βασιλείας σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ κτίσις συνείχετο, σταυρούμενόν σε βλέπουσα, ὄρη καὶ πέτραι, φόβῳ διερρήγνυντο, καὶ γῆ συνεσείετο, καὶ Αἰδης ἐγυμνοῦτο, καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, ἐν ἡμέρᾳ καθορῶν σε, Ἰησοῦ, προσηλωμένον σαρκί.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀξίους μετανοίας, καρπούς μὴ ἀπαιτήσης με· ἡ γὰρ ἰσχύς μου, ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπε, καρδίαν μοι δώρησαι, αἰὲ συντετριμμένην, πτωχείαν δὲ πνευματικὴν,

ἵνα ταῦτά σοι προσοίσω, ὡς δεκτὴν θυσίαν μόνε Σωτήρ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κριτὰ μου καὶ γινῶστά μου, ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα, ἰλέω σου ὄμματι, τότε ἰδὼν με φεῖσαι, καὶ οἰκτειρόν με Ἰησοῦ, τὸν ὑπὲρ τὴν πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήσαντα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπάσας ἐξέστησας, τῇ ξένῃ πολιτείᾳ σου, Ἀγγέλων τάξεις, βροτῶν τὰ συστήματα, ἀϋλῶς βιώσασα, καὶ φύσιν υπερβᾶσα, ἀνθ' ὧν ὡς ἄϋλος τοῖς ποσίν, ἐπιβαίνουσα Μαρία, Ἰορδάνην διεπέρασας.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν Κτίστην ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, ὅσια Μητέρ, ῥυσθῆναι κακώσεων, καὶ θλίψεων τῶν κύκλῳ, συνεπιτιθεμένων, ἵνα ῥυσθέντες τῶν πειρασμῶν, μεγαλύνωμεν ἀπαύστως, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνδρέα σεβάσμιε, καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων· ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης, ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, καὶ πταισμάτων ἀνεικάστων, οἱ τιμῶντές σου τὴν μνήμην πιστῶς.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν, τὸ θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ' οὐσίαν, ὡς φῶς καὶ φῶτα

καὶ ζωὴν, καὶ ζωὰς ζωοποιοῦσαν, καὶ φωτίζουσιν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννήτορ
πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς
βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ
σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμόν,
καὶ σκυλεύει πολεμίους καὶ διέπει τὸ
ὕπηκοον.

Ὁ Εἰρμός.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος
ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου,
ἄσπορος ἡ κύσις. Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις
καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ
γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως
μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Ὁρολογίου ---

ΧΟΡΟΣ

Φωταγωγικά

Ἦχος δ'.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου,
τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσιν, ἀπὸ
πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, πρεσβείαις τῶν
Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου,
τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσιν, ἀπὸ
πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, πρεσβείαις τοῦ
Τεράρχου, καὶ σῶσόν με.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου,
τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσιν, ἀπὸ
πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἱνοί. (διαβαστά)

Ψαλμὸς PMH' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε
αὐτόν ἡλίος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν
οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν
τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ
ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ
ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα
ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι
ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος,
πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινά

πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ·

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἰρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἰρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους

φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός
σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα·
συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς
εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει
αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνην πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἀγίων· ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,

ὥς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἰδιόμελον. Ὕχος πλ. δ'.

Ταῖς ληστρικαῖς ἐφόδοις, περιπεσοῦσα
ψυχὴ μου, δεινῶς τετραυμάτισαι, ἐξ οἰκείων
πταισμάτων, παραδοθεῖσα ἀνοήτοις
ἐχθροῖς, ἀλλ' ὥς ἔχουσα καιρὸν, ἐν
κατανύξει βόησον· Ἐλπίς ἀπηλπισμένων,
ζωὴ ἀπεγνωσμένων, Σωτὴρ ἀνάστησον, καὶ
σῶσόν με.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς
Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι
ἡμᾶς.

Ταῖς ληστρικαῖς ἐφόδοις, περιπεσοῦσα
ψυχὴ μου, δεινῶς τετραυμάτισαι, ἐξ οἰκείων
πταισμάτων, παραδοθεῖσα ἀνοήτοις
ἐχθροῖς, ἀλλ' ὥς ἔχουσα καιρὸν, ἐν
κατανύξει βόησον· Ἐλπίς ἀπηλπισμένων,
ζωὴ ἀπεγνωσμένων, Σωτὴρ ἀνάστησον, καὶ
σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ὕχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν

ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ
ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ
ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως, ἐνδυσάμενοι
καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ,
καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται
εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις
ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου τὴν
πλάνην κατηδαφίσατε, νικηταὶ γενόμενοι,
τῶν στεφάνων ἡξιώθητε, πρεσβεύσατε τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὕχος πλ. δ'.

Δέχου τὰς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου,
πάναγνε Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πρέσβευε
ἀπαύστως, πλημμελημάτων λύσιν, καὶ
εἰρήνην δωρηθῆναι ἡμῖν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ
ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν· Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στηρίξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μοῆν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραλάβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ὤραν.

ἤ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)